

Dorul după Dumnezeu în Sion

Sabat după-amiază

De memorat: Psalmii 84:2

„Sufletul meu suspină și tânjește de dor după curțile Domnului, inima și carnea mea strigă către Dumnezeul cel Viu!”

Cântările Sionului sunt imnuri de bucurie care preamăresc frumusețea Sionului și suveranitatea Domnului, Cel care domnește de pe muntele Său cel sfânt. Acești psalmi elogiază adesea calitățile casei Domnului și exprimă afecțiune față de sanctuar, elemente care se pot găsi și în alți psalmi. Mulți dintre acești psalmi au fost compuși de fiii lui Core, care s-au bucurat în mod direct de binecuvântarea casei Domnului, în calitate de interpreți muzicali la templu (1 Cronici 6:31-38) și de păzitori ai porților templului (1 Cronici 9:19).

Ce face din Sion o sursă de speranță și bucurie? Sionul reprezenta prezența vie a lui Dumnezeu în mijlocul poporului Său. La fel cum poporul Israel este poporul ales (Deuteronomul 7:6), și Sionul este muntele ales al lui Dumnezeu (Psalmii 78:68; 87:2). El domnește din Sion (99:1,2) și Și-a întemeiat templul în Sion (87:1). Prin urmare, Sionul este un loc de binecuvântare și de refugiu divin. Adeseori se face referire la Sion în paralel sau chiar interschimbabil cu Ierusalimul și cu sanctuarul – centrul acțiunii lui Dumnezeu de salvare în lumea antică. Binecuvântările Sionului se revarsă până la marginile pământului pentru că persoana și harul Domnului depășesc granițele oricărui loc sfânt. Sionul este „bucuria întregului pământ” (Psalmii 48:2), ceea ce înseamnă că întregul pământ îi aparține lui Dumnezeu.

Duminică, 10 martie

O zi care face mai mult decât o mie

1. Citește Psalmii 84:1-4. De ce tânjește psalmistul să locuiască la sanctuar?

Psalmii 84:1-4

¹ Cât de plăcute sunt locașurile Tale, Doamne al oștirilor!

² Sufletul meu suspină și tânjește de dor după curțile Domnului, inima și carnea mea strigă către Dumnezeul cel Viu!

³ Până și pasărea își găsește o casă acolo, și rândunica un cuib unde își pune puii... Ah! altarele Tale, Doamne al oștirilor, împăratul meu și Dumnezeuul meu!

⁴ Ferice de cei ce locuiesc în Casa Ta! Căci ei tot mai pot să Te laude.

Psalmistul „suspină” și „tânjește” să facă din casa Domnului locuința lui permanentă pentru a putea fi aproape de Dumnezeu pentru totdeauna (Psalmii 84:1,2). Prezența vie a lui Dumnezeu (84:2) face din sanctuar un loc unic. Aici, închinătorii pot privi „frumusețea Domnului” (27:4; vezi și 63:2) și pot fi săturați de „binecuvântarea Casei” Sale (65:4). În Psalmul 84 fericirea deplină este atinsă prin relația cu Dumnezeu, care constă în laudă la adresa Lui (84:4), în găsirea puterii în El (84:5) și în încrederea în El (84:12). Sanctuarul este locul în care se dezvoltă o astfel de relație, prin închinare și prin părtășie cu ceilalți credincioși. Prezența vie a lui Dumnezeu le oferă credincioșilor o frântură din glorioasa împărăție divină și îi ajută să guste puțin din viața veșnică.

2. Citește Psalmii 84:5-12. Cine se mai poate bucura de binecuvântările casei Domnului?

Psalmii 84:5-12

⁵ Ferice de cei ce-și pun tăria în Tine, în a căror inimă locuiește încrederea.

⁶ Când străbat aceștia valea plângerii, o prefac într-un loc plin de izvoare, și ploaia timpurie o acoperă cu binecuvântări.

⁷ Ei merg din putere în putere și se înfățișează înaintea lui Dumnezeu în Sion.

⁸ Doamne Dumnezeul oștirilor, ascultă rugăciunea mea! Ia aminte, Dumnezeul lui Iacov! – (Oprire)

⁹ Tu, care ești scutul nostru, vezi, Dumnezeule, și privește fața unsului Tău!

¹⁰ Căci mai mult face o zi în curțile Tale decât o mie în altă parte; eu vreau mai bine să stau în pragul Casei Dumnezeului meu, decât să locuiesc în corturile răutății!

¹¹ Căci Domnul Dumnezeu este un soare și un scut, Domnul dă îndurare și slavă, și nu lipsește de niciun bine pe cei ce duc o viață fără prihană.

¹² Doamne al oștirilor, ferice de omul care se încrede în Tine!

Psalmistul spune că binecuvântările lui Dumnezeu izvorăsc din casa Domnului și se revarsă mai întâi asupra celor care slujesc acolo (Psalmii 84:4), apoi asupra pelerinilor care se îndreaptă spre ea (84:5-10) și ajung, în cele din urmă, până la marginile pământului. Speranța de a-L întâlni pe Dumnezeu în „curțile” Sale, la sanctuar, întărește credința pelerinilor

(84:7). În timp ce puterea călătorului de rând slăbește sub povara unui drum obositor, puterea pelerinilor care se îndreaptă spre sanctuar crește cu cât se apropie mai mult de acesta. Chiar și atunci când părăsesc fizic casa Domnului, copiii lui Dumnezeu continuă să poarte amprenta sanctuarului, prin trăirea unei vieți demne (84:11), care îi caracterizează pe neprihăniții intrând în sanctuarul Domnului (15:1,2). Domnul este numit „un soare”, arătând că binecuvântările templului, asemenea razelor de soare, se extind până la marginile pământului (84:11). Prin urmare, cei care locuiesc împreună cu Dumnezeu prin credință primesc harul Său indiferent de locul în care se află.

Citește Apocalipsa 21:3. Ce speranță reflectată în sanctuarul pământesc descoperi? Cum putem deocamdată întrezări cum va fi această experiență?

Apocalipsa 21:3 Și am auzit un glas tare care ieșea din scaunul de domnie și zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.

Luni, 11 martie

Rugăciuni pentru pacea Ierusalimului

3. Citește Psalmii 122:1-5. Care sunt sentimentele închinătorilor odată sosiți la Ierusalim? Ce speră să găsească la Ierusalim?

Psalmii 122:1-5

¹ Mă bucur când mi se zice „Haidem la Casa Domnului!”

² Picioarele mi se opresc în porțile tale, Ierusalime!

³ Ierusalime, tu ești zidit ca o cetate făcută dintr-o bucată!

⁴ Acolo se suie semințiile, semințiile Domnului, după legea lui Israel, ca să laude Numele Domnului.

⁵ Căci acolo sunt scaunele de domnie pentru judecată, scaunele de domnie ale casei lui David.

Psalmul 122 exprimă încântarea credincioșilor ajunși la Ierusalim. Pelerinajele erau ocazii de bucurie în care cei din poporul Israel se adunau de trei ori pe an pentru a celebra bunătatea lui Dumnezeu față de ei în trecut și în prezent (Deuteronomul 16:16). Ierusalimul era centrul vieții poporului Israel pentru că acolo se aflau „mărturia lui Israel” (Psalmii 122:4, BTF) și „scaunele de domnie pentru judecată” (122:5). Formularea „mărturia lui Israel” face referire la sanctuar în sine, care era uneori numit „tabernaculul mărturiei” (Numeri 1:50, BTF) și conținea „chivotul mărturiei” (Exodul 25:22). Tronurile așezate pentru judecată descriu

sistemul judiciar (2 Samuel 8:15). Pelerinajul era așadar o ocazie în care credinciosul putea să caute dreptatea și să o și obțină. Credințioșii față de Dumnezeu și dreptatea făcută oamenilor nu trebuiau separate niciodată.

4. Citește Psalmii 122:6-9. Care este principala rugăciune a poporului?

Psalmii 122:6-9

- ⁶ Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului! Cei ce te iubesc să se bucure de odihnă.
- ⁷ Pacea să fie între zidurile tale, și liniștea, în casele tale domnești!
- ⁸ Din pricina fraților și prietenilor mei, doresc pacea în sânul tău.
- ⁹ Din pricina Casei Domnului Dumnezeului nostru, fac urări pentru fericirea ta.

Rugăciunea pentru pacea Ierusalimului invocă binecuvântările lui Dumnezeu asupra cetății și locuitorilor săi și îi unește pe credincioși, făcând ca pacea să se răspândească printre ei (Psalmii 122:8). Ierusalimul putea fi cetatea păcii numai dacă pacea exista între Dumnezeu și poporul Său și între copiii lui Dumnezeu. Prin urmare, rugăciunea pentru pacea Ierusalimului conține un apel adresat celor din poporul lui Dumnezeu să trăiască în pace cu Dumnezeu și unii cu alții. Dacă Ierusalimul avea pace, poporul avea să prospere (147:12-14). Psalmul ne învață că binele comunității de credință ar trebui să fie subiectul principal al rugăciunilor copiilor lui Dumnezeu, pentru că numai un popor unit și puternic poate proclama lumii vestea bună a păcii și a mântuirii oferite de Dumnezeu (Ioan 13:34,35). Credincioșii au în continuare privilegiul și responsabilitatea de a se ruga pentru pacea Ierusalimului, pentru că lucrul acesta menține vie speranța în venirea împărăției păcii lui Dumnezeu la sfârșitul timpului, pace care va cuprinde nu doar cetatea Ierusalimului, ci întreaga lume (Isaia 52:7; 66:12,13; Apocalipsa 21 și 22).

În ce moduri practice putem căuta armonia între noi ca popor acum?

Marți, 12 martie

Sionul – casa tuturor popoarelor

5. Citește Psalmii 87:1,2. Ce face din Sion un loc atât de apreciat?

Psalmii 87:1,2

- ¹ Sionul are temelii așezate pe munții cei sfinți:
- ² Domnul iubește porțile Sionului mai mult decât toate locașurile lui Iacov.

Psalmul 87 este un imn închinat Sionului ca cetate aleasă și iubită în mod special de Dumnezeu. Temelia templului lui Dumnezeu se află pe

muntele Sion (Psalmii 2:6; 15:1). La sfârșitul timpului, Sionul se va ridica deasupra tuturor munților, simbol al supremației suverane a Domnului asupra întregii lumi (Psalmii 99:2; Isaia 2:2; Mica 4:1). Psalmul 87 îi atribuie Sionului statutul de „munți”, un substantiv la plural, pentru a-i evidenția maiestatea (133:3). Dumnezeu iubește porțile Sionului „mai mult decât toate locașurile lui Iacov” (87:2), ceea ce exprimă superioritatea Sionului față de toate celelalte locuri din Israel care fuseseră locuri speciale de întâlnire pentru poporul lui Dumnezeu, precum Șilo și Betel. Prin urmare, psalmul afirmă că adevărata închinare la Dumnezeu se desfășoară în locul ales de El și în modul stabilit de El.

6. Citește Psalmii 87:3-7. Care sunt lucrurile despre care se vorbește în Sion?

Psalmii 87:3-7

³ Lucruri pline de slavă au fost spuse despre tine, cetate a lui Dumnezeu! – (Oprire)

⁴ Eu pomenesc Egiptul și Babilonul printre cei ce Mă cunosc; iată, țara filistenilor, Tirul cu Etiopia: „În Sion s-au născut.” –

⁵ Iar despre Sion este zis: „Toți s-au născut în el”, și Cel Preaînalt îl întărește.

⁶ Domnul numără popoarele, scriindu-le: „Acolo s-au născut.” – (Oprire)

⁷ Și cei ce cântă și cei ce joacă strigă: „Toate izvoarele mele sunt în Tine.”

Slava Sionului atrage toate popoarele la Dumnezeu, astfel că granițele împărăției lui Dumnezeu se extind, pentru a include întreaga lume. Observăm că Dumnezeu nu tratează celelalte națiuni ca și când ar avea cetățeni mai puțin importanți, chiar dacă Sionul este descris ca locul de naștere spirituală a tuturor popoarelor care Îl acceptă pe Domnul ca Mântuitor. Evidența populației se făcea, în vechime, în funcție de locul de naștere al fiecărei persoane (Neemia 7:5; Luca 2:1-3). Psalmul declară de trei ori că popoarele *se nasc* în Sion, însemnând că Domnul le oferă o nouă identitate și le oferă tuturor privilegiile copiilor născuți legitim în Sion (Psalmii 87:4-6). Psalmul 87 menționează mântuirea atât a iudeilor, cât și a neamurilor, precum și unirea lor într-o biserică, prin lucrarea răscumpărătoare a lui Hristos (Romani 3:22; 10:12; Galateni 3:28,29; Coloseni 3:11). Descrierea prosperității Sionului amintește de viziunea lui Daniel despre împărăția lui Dumnezeu care devine un munte imens ce acoperă întregul pământ (Daniel 2:34,35,44,45) și de parabola Domnului Isus despre împărăția lui Dumnezeu care devine un copac uriaș în care păsările cerului își fac cuib (Matei 13:32).

Disponibilitatea Sionului de a adopta toate popoarele se concretizează în Marea Trimitere a bisericii de a propovădui Evanghelia tuturor popoarelor (Matei 28:18-20). Cum se potrivește ideea cu chemarea noastră de a predica mesajele celor trei îngeri?

Miercuri, 13 martie

Siguranța și pacea Sionului

7. Citește Psalmii 46:1-7. Cum este descrisă lumea aici în mod poetic?

Psalmii 46:1-7

- ¹ Dumnezeu este adăpostul și sprijinul nostru, un ajutor care nu lipsește niciodată în nevoi.
- ² De aceea nu ne temem, chiar dacă s-ar zgudui pământul și s-ar clătina munții în inima mărilor.
- ³ Chiar dacă ar urla și ar spumega valurile mării și s-ar ridica până acolo de să se cutremure munții. – (Oprire)
- ⁴ Este un râu, ale cărui izvoare înveselesc cetatea lui Dumnezeu, sfântul locaș al locuințelor Celui Preaînalt.
- ⁵ Dumnezeu este în mijlocul ei: ea nu se clatină; Dumnezeu o ajută în revărsatul zorilor.
- ⁶ Neamurile se frământă, împărățiile se clatină, dar glasul Lui răsună, și pământul se topește de groază.
- ⁷ Domnul oștirilor este cu noi, Dumnezeul lui Iacov este un turn de scăpare pentru noi. – (Oprire)

Psalmul 46 oferă o descriere vibrantă a unei lumi zbuciumate, cu dezastre naturale de o intensitate fără precedent (46:2,3). Imaginea unor ape învolburate reprezintă deseori popoare răzvrătite și diversele probleme pe care cei răi le creează în lume (93:3,4; 124:2-5). Tot la fel, în Psalmul 46 calamitățile naturale înfățișează lumea controlată de popoare care stârnesc războaie (46:6). Este clar o lume care nu Îl cunoaște pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este în mijlocul poporului Său, iar acolo unde locuiește Dumnezeu pacea abundă (46:4,5). Cu toate acestea, chiar dacă lumea Îl respinge, Dumnezeu nu o abandonează. Dumnezeu este prezent în lume prin faptul că Se află în mijlocul poporului Său. Cu alte cuvinte, indiferent cât de grave ar părea lucrurile, prezența lui Dumnezeu este aici, în lume, și putem avea speranță și încurajare datorită cunoașterii acestui adevăr fundamental.

Domnul este sursa păcii și a siguranței din Sion. Chiar dacă în lume este agitație, poporul lui Dumnezeu este în siguranță. Lucrul acesta arată că pacea nu este absența totală a încercărilor, ci darul lui Dumnezeu pentru

copiii Lui care se încred în El. Încrederea nemărginită în Dumnezeu poate să aducă liniște și siguranță copilului lui Dumnezeu în mijlocul furtunii (Matei 8:23-27). Întrebarea care se ridică este: Va lăsa Dumnezeu lumea, pentru totdeauna, în voia alegerilor și acțiunilor ei distructive?

8. Citește Psalmii 46:6-11. Care este răspunsul lui Dumnezeu la violența și distrugerea din lume?

Psalmii 46:6-11

⁶ Neamurile se frământă, împărățiile se clatină, dar glasul Lui răsună, și pământul se topește de groază.

⁷ Domnul oștirilor este cu noi, Dumnezeul lui Iacov este un turn de scăpare pentru noi. – (Oprire)

⁸ Veniți și priviți lucrările Domnului, pustiirile pe care le-a făcut El pe pământ.

⁹ El a pus capăt războaielor până la marginea pământului; El a sfărâmat arcul și a rupt sulița, a ars cu foc carele de război. –

¹⁰ „Opriti-vă și să știți că Eu sunt Dumnezeu: Eu stăpânesc peste neamuri, Eu stăpânesc pe pământ.” –

¹¹ Domnul oștirilor este cu noi. Dumnezeul lui Iacov este un turn de scăpare pentru noi. – (Oprire)

Dumnezeu răspunde cu o forță a neplăcerii atât de mare încât cuvântul Său, cu care a creat pământul, face acum ca pământul să se topească (46:6). Cu toate acestea, topirea nu duce la distrugere, ci la înnoire. De notat că Dumnezeu Își extinde pacea din Sion până la marginile pământului. Dumnezeu va face ca războaiele să înceteze și va elimina instrumentele de distrugere pe care națiunile rele le-au folosit pentru a asupra lumea (46:9). Aceasta este marea speranță a creștinilor, care se va împlini la a doua venire a Domnului Isus.

Cum învățăm să avem pace și să ne încredem în Dumnezeu în mijlocul unei lumi care, într-adevăr, freamătă?

Joi, 14 martie

De neclintit ca muntele Sion

9. Citește Psalmii 125:1,2. Cum sunt descriși cei care se încred în Dumnezeu?

Psalmii 125:1,2

¹ Cei ce se încred în Domnul sunt ca muntele Sionului care nu se clatină, ci stă întărit pe vecie.

² Cum este înconjurat Ierusalimul de munți, așa înconjoară Domnul pe poporul Său, de acum și până în veac.

Cei care se încred în Domnul sunt comparați cu muntele Sion, simbolul trăinicieii și puterii. Priveliștea magnifică a munților care înconjurau Ierusalimul l-a inspirat pe psalmist să conștientizeze certitudinea protecției divine (Psalmii 5:12; 32:7,10). Spre deosebire de munții dominați de cei răi, care sunt aruncați în mări (46:2), durabilitatea impresionantă a munților pe care a fost construit Ierusalimul inspiră o încredere profundă. Încrederea în ocrotirea lui Dumnezeu devine și mai puternică în fața dureroasei realități că răul pare să învingă. Da, chiar și în mijlocul aceluia rău, poporul lui Dumnezeu poate avea speranță.

10. Citește Psalmii 125:3-5. Cum sunt ispitiți cei neprihăniți? Ce lecție putem extrage de aici?

Psalmii 125:3-5

³ Căci toiagul de cârmuire al răutății nu va rămâne pe moștenirea celor neprihăniți, pentru ca cei neprihăniți să nu întindă mâinile spre nelegiuire.

⁴ Doamne, varsă-Ți binefacerile peste cei buni și peste cei cu inima fără prihană!

⁵ Dar pe cei ce apucă pe căi lăturalnice, să-i nimicească Domnul împreună cu cei ce fac rău! Pacea să fie peste Israel!

Copiii lui Dumnezeu pot fi descurajați de succesul celor răi și, posibil, ispitiți să meargă pe calea lor (Psalmii 73:2-13; 94:3). Nici trăinicia muntelui Sion nu îi poate proteja pe cei care se îndepărtează de Domnul. Oamenii au în continuare libertatea de a-și întinde mâinile spre nelegiuire (125:3) și de a porni „pe căi lăturalnice” (125:5). Domnul este drept și îi va judeca pe toți cei care persistă în răzvrătire împreună cu ceilalți păcătoși nepocăiți. Cei din poporul lui Dumnezeu sunt chemați aici să rămână neclintiți în credință și să se încreadă în Domnul, la fel cum muntele Sion este adăpostul lor neclintit. Cu alte cuvinte, chiar și atunci când nu înțelegem anumite lucruri, nu putem încrede în bunătatea lui Dumnezeu.

„Apariția păcatului în lume, întruparea Domnului Hristos, nașterea din nou, învierea și multe alte subiecte prezentate în Biblie constituie taine prea adânci pentru a putea fi explicate de mintea omului sau măcar înțelese pe deplin. Dar nu avem niciun motiv să ne îndoim de Cuvântul lui Dumnezeu doar pentru că nu putem înțelege tainele providenței Sale. [...] Prin urmare, ar trebui oare să fim surprinși când constatăm că și în lumea spirituală există taine pe care de asemenea nu le putem înțelege în profunzime? [...] În Biblie, Dumnezeu ne-a dat suficiente mărturii care dovedesc caracterul ei divin și nu trebuie să punem la îndoială Cuvântul Său pe motiv că nu putem înțelege toate tainele providenței Sale” (Ellen G. White, *Calea către Hristos*, p. 106, 107).

Un gând de încheiere

Studiu suplimentar

Isaia 40; 51:1-16

Cântecele Sionului exprimă un angajament deplin de a ne gândi întotdeauna la Sion și la speranța vie în domnia suverană a lui Dumnezeu pe care o reprezintă Sionul. Deși multe binecuvântări ale sanctuarului lui Dumnezeu sunt resimțite în această viață, speranța plenitudinii vieții și bucuriei în Sion se va împlini în viitor. Mulți dintre copiii lui Dumnezeu tânjesc după Sionul ceresc cu lacrimi în ochi (Psalmii 137:1). A-ți aduce aminte de Sion înseamnă nu doar a te gândi la el din când în când, ci a-ți concentra atenția asupra lui și a trăi în concordanță cu acea amintire vie (Exodul 13:3; 20:8). Prin urmare, intonarea cântecelor Sionului implică o hotărâre puternică de a menține vie speranța în reinstaurarea împărăției lui Dumnezeu pe noul pământ (Apocalipsa 21:1-5). „Acolo, minți nemuritoare vor contempla, cu o încântare nesfârșită, minunile puterii creatoare și tainele iubirii răscumpărătoare. [...] Și tot vor mai exista noi culmi de urcat, noi minuni de admirat, noi adevăruri de înțeles, noi subiecte care să stimuleze puterile minții, ale sufletului și ale corpului” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 677). Angajamentul de a nu uita Sionul este o promisiune implicită a pelerinilor făcută Domnului că nu vor accepta niciodată această lume ca patrie, ci vor aștepta cerurile noi și pământul nou. Prin urmare, psalmii Sionului pot fi cântați de către credincioșii din toate generațiile care tânjesc să trăiască în noul Ierusalim (Apocalipsa 3:12).

Studiu zilnic

Biblia: Ieremia 35 – 41;

Ce a adăugat Baruc în a doua carte?

Cât a stat Ieremia în gherlă?

Care căpetenii babiloniene au cuprins poarta de la mijloc?

Al cui han era lângă Betleem?

Ellen G. White, *Divina vindecare*, capitoul „Îmbrăcămintea”.

Ce e interzis sau exclus din vestimentația modestă?